

μῆνα καὶ ἐπέκεινα εἰς Ἀθήνα. Ἐγὼ ἤμουν εἰς τὸ ὄσπιτιόν του μετὰ τὴν γυναῖκά του· Αἰσὲ καὶ τὰ δύο μικρὰ παιδιὰ, νὰ φωνίζω τὰ χρειζόμενα τοῦ ὄσπιτιοῦ, νὰ με βάνη ἢ κυρία νὰ μαγειρεύω καὶ τὰ λοιπὰ, κάθε βράδυ νὰ με παίρνη εἰς τὰ μέσα ὄσπιτιοῦ τοῦ χρεμετιοῦ, νὰ με βάνη νὰ τῆς τραγουδοῦ. Αὐτὴ ἦτον νέα καὶ διὰ νὰ μὴν ἀκούεται ἡ φωνὴ μου μετὰ ἐπῆγαιεν εἰς τὰ ἐσώτερα τοῦ ὄσπιτιοῦ. Εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα ἔφυγεν ὁ πατήρ μου ἀπὸ Χαλκίδα μετὰ τὴν μητριάν μου καὶ ἀδελφὴν μου καὶ ἐπῆγεν εἰς Ἀθήνα ὀπίσω, ὅπου ὁ τύραννος ἐλάφρωσε κατὰ τὴν τυραννίαν. Ἦτον εἰς τὰ 1792· ἐγὼ ἔμεινα εἰς Χαλκίδα μετὰ τὸν Τούρκον Οὐστὰ Ἀχμέτην, ὅπου εἰς αὐτὸν ἔκαμα ὑπὲρ τὸν ἕνα ἡμισυ χρόνον.

Ὁ πατήρ μου, ὄντας εἰς Ἀθήνα ὁ Ἀγῶς μάρτορας μου, τὸν παρεκάλεσεν ὅταν ξαναἔλθῃ εἰς Ἀθήνα νὰ με φέρῃ μαζί του διὰ νὰ με ἰδῇ. Ἔτσι λοιπὸν εἰς ἄλλο ταξείδιον με ἔφερον εἰς Ἀθήνα καὶ δὲν με ἄφισε πλέον νὰ ὑπάγω εἰς Χαλκίδα.

Θ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ

Η ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Περὶ τῆς νοημοσύνης τῶν ζώων πολλὰ ἔχουσι γραφῆ μέχρι τοῦδε. Νέον ταύτης παράδειγμα, θαυμαστὸν ἀληθῶς καὶ συγκινητικώτατον, διηγείται ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς ἐν Παρισίοις ἐκδιδομένης «Ἐπιστημονικῆς Ἐπιθεωρήσεως» αὐτόπτης μάρτυς γενόμενος ὁ γάλλος μηχανικός Brivot· εἶνε δὲ τὸ ἐπόμενον:

Περὶ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους ὄμιλος ὄρειων Ἀλθανῶν διήρχετο τὸν ποταμὸν Δρίνον. Ὁ μὴν Ὀκτώβριος εἶνε ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν οἱ ὄρειοι Ἀλθανοὶ κατέρχονται εἰς τὰς πεδιάδας ἵνα διέλθωσι τὸν χειμῶνα, κατὰ σωρούς, πάνοπλοι, μετὰ τῶν ἵππων, τῶν βοῶν, καὶ τῶν προβάτων αὐτῶν, κρατοῦντες δεδεμένους τοὺς χοίρους των, τὰ δὲ βρέχη ἐπὶ τῶν νότων τῶν γυναικῶν των.

Ἡ διάβασις ἦτο δυσχερὴς εἰς τὴν πολυπληθῆ ἀγέλην τῶν ζώων, καθότι ὁ ποταμὸς ἦτον ἐξωγκωμένος ἐκ τῶν πολλῶν βροχῶν. Μετὰ πολλὰς κραυγὰς καὶ κτυπήματα οἱ Ἀλθανοὶ κατῶρθωσαν νὰ ὠθήσωσι πρὸς τὸ πλατὺν μέρος τοῦ ποταμοῦ εἰκοσάδα ἵππων, μετὰ τῶν ὁποίων ἐξ φορβάδας μετὰ τῶν τριῶν πωλαρίων των. Αἰφνης γηραῖα τις φορβάς, ἕνεκα τοῦ ὑπερμέτρου φορτίου τῆς, παρέμεινε ὀπίσω τῶν συμπλωτῆρων τῆς, παρασυρομένη ὑπὸ τοῦ ρεύματος. Τὸ πτωχὸν ζῶον ἐχάνετο ἐξ ἄπαντος, διότι ἡ μία καὶ μόνη ἐν τῷ ποταμῷ σχεδιά δὲν ἠδύνατο νὰ καταφθάσῃ ἐγκαίρως ὅπως τὴν περισώσῃ.

Ἐν τούτοις ἡ λοιπὴ ἀγέλη εἶχεν ἀφίχθῃ εἰς τὴν ὄχθην, καὶ οἱ νεαροὶ πῶλοι, περιχαρῶς ἐσκίρωντων περὶ τὰς μητέρας των· εἰς μόνος ἔτρεχεν

ἀνησυχῶς χρεμετίζων περὶ αὐτῶν. Καὶ τότε οἱ παρεστῶτες ἐγένοντο μάρτυρες θαυμαστοῦ θεάματος, ἐξ ἐκείνων, ἅτινα οὐδέποτε λησμονοῦνται.

Ὁ νεαρὸς πῶλος ἐπανήλθεν ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῆς ὄχθης, ἔστη πρὸς στιγμὴν ἀκίνητος, μετὰ φλογεροὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀχνίζοντας μυκτῆρας. Αἰφνης ῥήγγυσιν ὄξυν, ἀπερίγραπτον χρεμετισμὸν· παρατηρήσας τὴν μητέρα του, τὴν ὁποίαν τὸ ρεῦμα εἶχε παρασύρει μακράν, καὶ οὐδ' ἠγωνίζετο πλέον ὅπως σωθῇ. Διὰ τεραστίου πηδήματος ὁ πῶλος ῥίπτεται εἰς τὸν ποταμὸν. Ἀφανίζεται πρὸς στιγμὴν, εἴτα ἐπιφαίνεται, πλέον ῥωμαλέως πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς κινδυνευούσης μητρός του. Τὰ κύματα τὸν ἐμποδίζουσι νὰ βλέπῃ ἐμπρὸς του, ἀλλὰ τὸ ζῶον τινάσσεται μετὰ πηδήματα καὶ χρεμετισματα, μετὰ τεταμένον τὸν λαϊμόν, καὶ τὸ ἡμισυ τοῦ σώματος ἔξω τοῦ ὕδατος—ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου μετὸς τῆς δυσκολίας εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὸν ποταμὸν μετὰ τὴν ἀγέλην.

Ἡ μήτηρ ὑψώσασα τὴν κεφαλὴν, ἀπῆντα διὰ ῥόγγων διακεκομμένων εἰς τὰς προσκλήσεις τοῦ μικροῦ τῆς. Δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ ἐνστικτὸν τῆς αὐτοσυντηρήσεως εἶχεν ἐμψυχώσει πρὸς στιγμὴν τὴν φορβάδα.

Ἐν τούτοις ὁ πῶλος ἔφθασεν εἰς αὐτὴν ταχύτερον τῆς σχεδίας. Τὸ τέκνον ὑπεβάστασε τὴν κεφαλὴν τῆς μητρός ἐπὶ τῶν νότων του, καὶ τὴν ἔσυρε πρὸς τὴν ὄχθην. Ἡ μήτηρ ἐσώθη.

Ὅταν ἐξῆλθε τοῦ ποταμοῦ, ὁ πῶλος περιεστρέφετο περιχαρῆς περὶ τὴν μητέρα του, θωπεύων ἰσχυρῶς τὴν κοιλίαν αὐτῆς διὰ τοῦ σώματος. Φαίνεται ὅτι οὗτος εἶνε ὁ τρόπος, δι' οὗ οἱ πῶλοι δεικνύουσι τὴν πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτῶν φιλοστοργίαν.

Π

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ κ. καὶ ἡ Κυρία Ἀγαθοπούλου κάθηται ἡσυχῶς εἰς τὸ γεῦμα, ὅτε ὁ διανομεὺς τοῦ τηλεγραφεῖου χομίζει αὐτοῖς τηλεγράφημα.

Ὁ Ἀγαθόπουλος σχίζει τὸ περικάλυμμα, καὶ μόλις ρίψας ἐν βλέμμα ἐπὶ τοῦ τηλεγραφήματος, βάλλει κραυγὴν τρόμου:

—Τηλεγράφημα ἀπὸ τὴν Μασσαλίαν!

—Ἀπὸ τὴν Μασσαλίαν! ἀναφωνεῖ ἡ Κυρία παρασσομένη, γρήγορα, φίλε μου, πέταξέ το, κ' εἰμπορεῖ νὰ εἶνε μολυσμένο, καὶ νὰ μᾶς φέρῃ τὴν χολέραν!

Καὶ ἐν τῷ ἅμα τὸ ἀθῶον τεμάχιον χάρτου ῥίπτεται εἰς τὸ πῦρ, ἐνῶ οἱ δύο σύζυγοι παρατηροῦσιν ἀλλήλους μετὰ βλέμματα ἔμπλεα φόβου!

Ὁ ἰατρός Π. εἰς τὸν ἀσθενῆ— Δὲν μοῦ φαίνεται, φίλε μου, παράξενον πῶς εἶσαι πάντα ἄρρωστος· πρέπει νὰ κινήσῃ, πολὺ νὰ κινήσῃ.

— Μὰ δὲν εὐρίσκω, γιαντρέ μου, ἀφορμὴ γιὰ νὰ κινουῦμαι.

— Ἀφορμὴ θέλεις; Δάνεισέ με ἐμένα 500 δραχμαὶς καὶ ἐγὼ σὲ κάμνω νὰ πρέχῃς χρόνια δλόκληρα!

— Τί λές, Σοφία; τὰ μῆλα δὲν μοῦ φαίνονται καλά. Νὰ μὴ μᾶς πιᾶσῃ καυμιά θέρμη! Δὲν τὰ δίνομε καλλίτερα τῆς ὑπηρετρίας;

— Τί λές, καλέ; ἀκόμα δὲν εἶνε καὶ σὲ κατάστασι γιὰ νὰ τῆς τὰ δώσωμε.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Οἱ ῥάθυμοι, ὀρθῶς εἰπεῖν, οὐδέποτε εἶνε ἐντελῶς ῥάθυμοι. Τὸ σῶμα μὲν ἀποφεύγει τὴν ἐργασίαν, ἀλλ' ὁ ἐγκέφαλος οὐδέποτε ἀναπαύεται. Ἐὰν ἐξ αὐτοῦ δὲν φύεται σίτος, φύονται ὅμως ἄκανθαι, αἵτινες ἐπιπροσθούσιν εἰς πᾶν βῆμα καθ' ὅλον τὸν βίον τοῦ ὀκνήρου ἀνθρώπου. Κατὰ τὸν ποιητὴν « πρὸς τιμωρίαν ἡμῶν οἱ θεοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν μεταχειρίζονται ὡς κολαστήρια ὄργανα τὰς ἰδίας ἡμῶν κακίας. »

Τὸ μῆκος τῶν ἐτῶν δὲν μαρτυρεῖ τὸ μῆκος τοῦ βίου. Ὁ βίος ἐνὸς ἀνθρώπου μετρεῖται διὰ τῶν ἔργων, ἅτινα ἐξετέλεσεν· ὅσω μᾶλλον ἐφάνη ὠφέλιμος, τόσω μᾶλλον σκέπτεται, αἰθάνεται, καὶ πράγματι ζῆ· ὁ ὀκνήρος καὶ ἀνωφελὴς ἄνθρωπος, οἰονόποτε καὶ ἂν εἶνε τὸ μῆκος τῆς ὑπάρξεώς του, δὲν ζῆ βίον ἀνθρώπινον, ἀλλὰ φυτικόν.

ΔΙΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ Δ

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος φθινοπώρου ἀριθμὸς ἱκανὸς Ἀμερικανῶν μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των ὑπάρχει ἐγκατεστημένος ἐν Ἱερουσαλῆμ. Πάντες οὗτοι ἀναμένουσι τὴν λιαν προσεγγίαν ἐλευσίν τοῦ Σωτῆρος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἅπαξ ἤδη παρέστησαν ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν ψάλλοντες ὕμνους. Πολλὰί γυναῖκες τῆς περιεργου ταύτης αἰρέσεως νομίζουσιν ὅτι βλέπουσιν ὀπτασίας, αἵτινες παρασυροῦσιν αὐτὰς εἰς ἀληθῆ παραφροσύνην. Ὅταν συνάγονται περὶ τῆς τραπέζης φυλάττουσι πάντοτε μίαν θέσιν διὰ τὸν Χριστόν. Γυνὴ τις μάλιστα ἐκαυχῆθη ὅτι τὸν εἶδε, συνμήλιξε μετ' αὐτοῦ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἄλλων, καὶ ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ἀπαντήσεις καὶ ἐντολάς, ἀκατανόητους ὑπὸ τῶν λοιπῶν μαρτύρων τῆς σκηνῆς. Οἱ μὴ ὄντες μεμημημένοι εἰς τὴν αἵρεσιν δὲν εἶνε δεκτοὶ εἰς τὰς τιαυτάς συνεδριάσεις, ἀλλὰ συχνὰ τοὺς προσκαλοῦσιν εἰς ἄλλας συναθροίσεις, ἔνθα ἀκροῶνται ἀσμάτων καὶ δημηγο-

ριῶν, ἐχουσῶν ἐντελῶς βιβλικὸν χαρακτήρα. Οἱ ὀπικόδοι τῆς αἰρέσεως, οἵτινες ἐκλήθησαν ἐν πρώταις προσδοκῶντες, εἶτα δὲ ἀνικηταὶ τοῦ θανάτου καὶ τῆς συμφορᾶς, δὲν ἔχουσιν οὐδὲν τακτικὸν ἐπάγγελμα, ζῶσι δὲ ἐκ τῶν θῶρων, ἅτινα ἐν ἀφθονίᾳ στέλλονται πρὸς αὐτοὺς ἐξ Ἀμερικῆς. Ἀναμφιβόλως δὲ θέλουσιν ἐγκαταλίπει τὴν Ἱερουσαλῆμ, ἢ μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῶν προσόδων των.

Ἐν Ἀμερικῇ ἤρχισαν νεωστὶ νὰ μεταχειρίζονται τὸν γάρτην εἰς τὴν κατασκευὴν θυρῶν. Ἐπειδὴ αἱ ξύλινα θύραι ὑπόκεινται εἰς πολλὰς ἀλλοιώσεις, μετὰ τὸν καιρὸν, εἰς σχισμάς, εἰς συστολάς, καὶ τὰ τιαυτά, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν δυσαρᾶστων τούτων ἐπενόησαν θύρας ἐκ συμπεπιεσμένου γάρτου.

Λαμβάνουσι πρὸς τοῦτο ὠρισμένον ἀριθμὸν φύλλων χονδρῶν γάρτου ἀναλόγων διαστάσεων, ἀλείφουσι ταῦτα δι' εἰδικῆς τινοῦ σκευασίας, καὶ τὰ θέτουσι μετέπειτα ὑπὸ ἰσχυρὸν κύλινδρον. Τὰ φύλλα συγκολλώμενα πρὸς ἀλληλα σχηματίζουσι στερεὸν καὶ ὁμογενὲς σῶμα, ὅπερ ἐπαλείφεται ἀκολούθως διὰ χρίσματος ἀντέχοντος εἰς τὸ ὕδωρ καὶ τὸ πῦρ. Αἱ οὕτω κατασκευαζόμενα θύραι εἶνε πολὺ εὐθηνότεραι τῶν ἐκ μετάλλου, ἐλαφρότεραι τῶν ἐξ ἐλάτης, καὶ, τὸ κυριώτερον, ἀντέχουσιν εἰς πάσας τὰς μεταβολὰς τοῦ χρόνου.

Κατὰ τινα στατιστικὴν τῆς καλλιέργειας καὶ κατασκευῆς τοῦ καπνοῦ ἐν Ἑλβετίᾳ, ἡ χώρα αὕτη παράγει 75000 ἑκατολίτρα καπνοῦ, ἀξίας 6,000,000 δραχμῶν, ἐξ οὗ ἀριθμὸς ὑποδεικνύεται κατανάλωσις 2 χιλιογράμ. κατ' ἄτομον. Κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὑπολογισμοὺς ἡ Ἑλβετία εἶνε ὁ τόπος, ἔνθα καταναλίσκεται ὁ πλεῖστος καπνός, μετὰ τὴν Ὀλλανδίαν καὶ Τουρκίαν.

Κατὰ τὴν « Στατιστικὴν ἐπετηρίδα τοῦ Βελγίου », ὁ πληθυσμὸς τοῦ βασιλείου τούτου κατὰ τὸ 1883 ἀνήρχετο εἰς 5,655,197 κατοίκους, εἰς οὓς προσθετέον 476, 941 Βέλγους, διαμένοντας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ἐκ τῶν τελευταίων 432,265 εὐρίσκονται ἐν Γαλλίᾳ. Ὅθεν ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τοῦ βελγικοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τὸ 1883 ἦτο 6,132,138, ἐνῶ κατὰ τὸ 1831 μόλις ἐφάνεν εἰς 3,785,814, αὐξήσας ἐν διαστήματι ἡμίσεος αἰῶνος κατὰ 2,346,324. Ἡ ἀγαλογία δὲ τῶν γεννήσεων πρὸς τοὺς θανάτους ἦτο κατὰ τὸ 1883 154 γεννήσεις πρὸς 103 θανάτους.

Εἰς 216 ἀνῆλθον ἐν Βελγίῳ τὰ διαζύγια κατὰ τὸ 1883, ἐνῶ οἱ γάμοι, κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, εἰς 39,200. Ὅμοίως ὑπολογίζονται 595 αὐτοκτονίαι, ἐξ ὧν 510 ἀνδρῶν καὶ 85 γυναικῶν. Οἱ γινώσκοντες ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν ἀναλογοῦσιν 70 πρὸς 100.